

Förord

Denna bok heter *Nūr* — **Ljus** — eftersom ljuset är början till allt: det genom vilket det synliga blir synligt, det i vars frånvaro ingenting kan kännas, det som binder mening till materia och sanning till det skälvande hjärtat.

På arabiska är *nūr* mer än ljus — det är vägledning, klarhet, uppenbarelse. Det är vad Koranen kallar **himlarnas och jordens ljus**:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

Allāhu nūru as-samāwāti wal-arḍ.

„Allah är himlarnas och jordens ljus.

Liknelsen med Hans ljus är som en nisch vari en lampa finns, lampan innesluten i glas, glaset som om det vore en skinande stjärna, tänd från ett välsignat träd — en oliv varken östlig eller västlig — vars olja nästan skulle lysa, även om ingen eld rört den.

Ljus över ljus.

Allah leder till Sitt ljus den Han vill.“

(Koranen 24:35)

De som Han vill är inte alltid kända vid namn, ej heller vid titel, ej heller vid släkt eller grad. Ändå når ljuset dem, och de blir ombedda att bära det — inte för sin egen skull, utan för dem som fortfarande söker.

Dessa sidor gör inte anspråk på uppenbarelse. Men de är heller inte påhitt. Om de har något värde, är det endast som **ekon** — ekot av något ihågkommet, eller glömt, eller kanske ännu inte fullt förstått. Om de innehåller något ljus, är det lånat — och anförtrott — för en tid.

Koranen har satt ett sigill på profeterna, frid över dem alla. Men vittnesbördets verk fortsätter — inte som profetia eller befallning, utan som en börda som vissa inte kan lägga ner: ett ansvar som inte ber om tillåtelse att komma.

När förståelsen kommer, kommer den inte som erövring, utan som minne — vad Platon kallade *anamnesis*, vad Ibn Sīnā beskrev som sinnets upplysning genom *‘aql al-fa‘āl*, vad Ibn ‘Arabī benämnde *kashf*: lyftandet av slöjan genom gudomligt ljus i hjärtat.

Impulsen bakom denna bok är varken akademisk eller retorisk. Det är ett svar — på en värld vanställd av fragmentering, på sanningar avskurna från varandra, på skönhet begravd under brus. Naturens lagar och de förtrycktas rop är inte skilda. Deras källa är en. Deras mening är en. Att verkligen känna endera är att vara ansvarig inför båda.

Om det finns ett folk vars värdighet fortsätter att lysa upp förvirringens tidsålder, är det Palestinas folk — deras ståndaktighet en påminnelse om att **moralisk klarhet och intel-**

lektuell stränghet uppstår ur samma ljus.

Essäerna i denna bok är ordnade **kronologiskt**, och spårar en väg av utvecklad insikt. Men för dem som dras till hjärtat av dess avsikt — för dem som söker källan till dess ljus — kanske ni vill läsa två senare stycken först: **”Med Hjärta och Själ”** och **”Ljus, Energi, Information, Liv.”**

Den första avslöjar den dolda strömmen under orden — impulsen som inte kan förklaras, endast ihågkommas. Det är en inåtvänd vändning, en återgång till den känsla som ger upphov till tanke.

Den andra betraktar ljuset inte bara som symbol, utan som substans: det som rör sig som energi, talar som information och vaknar som liv. Det är ingen teori, utan en enande närvaro — meningens signatur vävd in i existensens tyg.

Tillsammans bildar dessa essäer en lins genom vilken resten kan ses klarare. De avslutar inte bokens argumentation; de belyser dess ursprung.

Detta verk är publicerat på tjugofyra språk under en *Creative Commons Attribution-ShareAlike*-licens. Det erbjuds **till självkostnadspris**, så att det kan nå bibliotek och förbli där — bevarat, tillgängligt, fritt att citera, fritt att bygga vidare på. Ty kunskap, liksom ljus, **förökas när den delas**.

Om dessa ord rör dig, låt dem röra sig utåt: **stöd Palestinas folk**, genom **FN:s hjälp- och arbetsorganisation för Palestinaflyktingar (UNRWA)** eller vilken organisation som helst som upprätthåller deras bestående ljus.

Må denna bok tjäna som en liten lampa i en mörk tid — inte som en författares röst, utan som bärandet av ett förtroende, spåret av ett budskap som kom inte genom val, utan genom ljus.